

Miljø- og Fødevareudvalget
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2021 – 898
Den 20. marts 2023

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 4 vedrørende forslag til lov om administration af den fælles landbrugspolitik m.v. (L 51), som Miljø- og Fødevareudvalget har stillet til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri den 15. marts 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Carsten Bach (LA), Per Larsen (KF) og Hans Kristian Skibby (DD).

Spørgsmål nr. 4 fra Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg (L 51)

”Vil ministeren yde teknisk bistand til at udarbejde et ændringsforslag med tilhørende bemærkninger, som sikrer, at klager kan få opsættende virkning på samme måde som i f.eks. miljøbeskyttelsesloven, naturbeskyttelsesloven og gældsinddrivelsesloven, i sager, hvor klageren kan sandsynliggøre, at der er forhold, der taler for, at der kan være tale om en forkert afgørelse, og hvor der er risiko for uoprettelig skade, hvis tilbagebetalingskravet effektueres? Det kunne f.eks. være relevant, hvis et tilbagebetalingskrav er så stort, at det truer bedriftens overlevelse. Målet med ændringsforslaget er, at myndighederne venter med at effektuere tilbagebetalingskrav til en administrativ klagesag er afsluttet. Det skal sikre en bedre retssikkerhed for landmændene. Landbrugsstøttereglerne er komplicerede regler, som blandt andet har skabt problemer for ansøgere, der har komplicerede men legitime ejerforhold. Hertil kommer, at tilskudsordningerne generelt set er kendetegnet ved at være reguleret af komplekse og til tider uoverskuelige nationale regler og EU-regler. Endelig er det likviditetsmæssigt en stor belastning for tilskudsmodtager at skulle tilbagebetale tilskud af ofte ikke ubetydelige beløb. Miljø- og Fødevareklagenævnet har indtil videre i konkrete sager givet afslag på opsættende virkning. Det er derfor relevant – også af retssikkerhedsmæssige hensyn – at der skabes mulighed for, at tilbagebetalingskrav først effektueres, når klagesagerne er endeligt afgjorte.”

Svar:

Udgangspunkt i dansk forvaltningsret er, at en klage over en forvaltningsmyndigheds afgørelse ikke tillægges opsættende virkning, medmindre forvaltningsmyndigheden eller klagemyndigheden konkret træffer beslutning om det modsatte, eller andet er angivet i lovgivningen.

I ulovregulerede tilfælde følger det således af praksis, at der foretages et konkret skøn, hvori indgår en afvejning af det offentlige interesse i, at gennemførelsen af afgørelsen ikke udsættes over for arten og omfanget af den skade, som klager kan blive påført, hvis afgørelsen effektueres, inden klagesagen er afgjort. Hvis klagers interesse er af rent økonomisk karakter, vil man i denne afvejning generelt være tilbageholdende med at tillægge en klage opsættende virkning.

Dette udgangspunkt i forhold til klager over pengekrav er ikke fraveget ved de lovbestemte ordninger om opsættende virkning, der kendes i miljøbeskyttelsesloven og naturbeskyttelsesloven.

I vurderingen af, om udgangspunktet i dansk forvaltningsret skal fraviges for klagesager på landbrugsstøtteområdet, bør endvidere indgå det forhold, at klagesagerne inden for Landbrugsstyrelsens sagsområde for størstepartens vedkommende vedrører afgørelser om støtte, som helt eller delvist er finansieret af EU's landbrugsfonde. Det følger af EU-retten, at medlemsstaterne skal sikre, at der sker en effektiv inddrivelse af EU-krav i overensstemmelse med den gældende nationale inddrivelsesprocedure. Det følger endvidere af EU-retlige principper, at en overtrædelse af EU-retten skal afgøres efter samme materielle og processuelle regler (strafferetligt, civilretligt og forvaltningsretligt), som tilsvarende overtrædelser af rent nationale regler. Når udgangspunktet i dansk forvaltningsret er, at klage over pengekrav ikke tillægges opsættende virkning, kan der rejses spørgsmål i forhold til EU-retten om beskyttelsen af EU's finansielle interesser, hvis der indføres regler om opsættende virkning for klager over tilbagebetaling af EU-krav.

Det kan i øvrigt oplyses, at det allerede efter gældende ret er muligt at anmode klagemyndigheden – i dette tilfælde Miljø- og Fødevareklagenævnet – om, at en klage tillægges opsættende virkning. Dette spørgsmål vil klagemyndigheden i så fald konkret tage stilling til forlods.

Endvidere kan det nævnes, at gældsinddrivelsesloven indeholder hjemmel til, at inddrivelsesmyndigheden i tilfælde hvor de skyldige beløb ikke har kunnet inddrives af de berørte myndigheder og derfor er overgivet til inddrivelsesmyndigheden, i helt særlige tilfælde kan tillægge en klage opsættende virkning i forhold til inddrivelsen, og at gældsinddrivelsesmyndigheden i øvrigt har mulighed for at give henstand med betalingen.

./.
På den baggrund kan jeg ikke støtte ændringsforslaget. Et sådant ændringsforslag vil dog lovteknisk kunne udformes, som anført i *bilag 1*.

Jacob Jensen

/

Helle Agerdal Olsen